

en Udgift fra dette Efteraar til det kommende Efteraar af 360 Mill. Kr., altsaa rundt 1 Mill. Kr. daglig. Jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister med at nævne disse Tal har haft en Bihensigt, nemlig at det skulde gøre et saadant Indtryk paa dette Ting, at det besluttede at vise noget større Økonomi paa dette Omraade, end den højtærede Indenrigsminister har vist, men det er jo ikke Sædvane, at Forslag om Nedsættelser kommer fra Rigsdagen, og jeg tror heller ikke, det vil ske her. Naar den højtærede Finansministers Tal, der selvfølgelig har været kendte af den højtærede Indenrigsminister, ikke har kunnet gøre mere Indtryk paa ham, end at han anser det for forsvarligt at foreslaa til Fordel for alle en Nedsættelse af Forbrugerprisen til 1 Kr. 60 Øre, vil mit Parti ikke gøre Indvendinger imod denne Nedsættelse.

Der tales jævnlig om Nationens stigende Velstand nu i Krigstiden, og for at hente Bevis herpaa henvises der fra visse Sider til de stigende Indskud i Sparekasserne, og da man navnlig har Landbrugerne lumsk mistænkt for at sidde og skovle Penge ind, har man særlig henvist til Landbrugs-sparekasserne. Man kunde ogsaa henvisse til den Bankbalance, som vi har set offentliggjort i Midten af Oktober Maaned her i Hovedstaden, og som var paa 2½ Milliard, og til den Stigning, der har været af Indtægterne i Hovedstaden i de sidste Aar. paa 400 Mill. Kr. Men jeg tror, at hvis man vil have et rigtigt Billede af disse Forhold, gaar det ikke an at standse ved Bankbalancer og stigende Indtægter, man maa se paa den anden Side af Medaillen, undersøge Pantebøgerne, se den Stigning, der er sket i Prioritetsgælden, og navnlig tage med i Betragtning den Stigning af Gælden, som kendetegner baade Statens og Kommunernes Budgetter. Jeg tror, at det Billede, man saa faar frem, vil blive mindre lyst, men rigtigere. Betænker vi de umaadelige høje Priser, som Udlandet aftvinger os paa de Varer, som vi skal have, tror jeg, man maa sige, at der bliver ikke Tale om stigende Velstand i Nationen, men om det modsatte: at vi bliver fattigere og fattigere. Der er endelig heller ikke i de Tal, der er nævnte, tror jeg, medtaget de Bekostninger, som dette Lovforslag vil medføre. Der staar i Lovforslagets § 5, sidste Stykke, at de med Loven forbundne Administrationsudgifter skal bæres af Staten med ½ Øre pr. kg Smør. Jeg ser

ikke, at dette er medregnet i de Beløb, som her er nævnte, og det andrager dog lige ved 300,000 Kr. aarlig. ½ Øre pr. kg giver 6,000 Kr. ugentlig, og regner man med 10 Maaned, kommer man op til ca. 300,000 Kr. Lad mig i øvrigt i denne Forbindelse sige, at den Ret, der blev til yderligere at købe af Smørret, skulde gaa ud paa, at man skulde give samme Pris, som der faas for Eksporthøret.

Jeg skal nu nævne et Forhold, der mulig kunde gøre Ordningen mere økonomisk overkommelig. Jeg tænker her paa Kunstmørret. Jeg tror ikke, det gaar an, at vi gennemfører dette Lovforslag uden at underkaste dette Produkt en nøje Prøvelse og tage det med ind under vore Overvejelser. Hvis vi indskrænker os til alene at rationere det danske Mejerismør og lader det andet Produkt være udenfor, tror jeg, at Rationeringen vil blive illusorisk. At denne Produktion selvfølgelig skal underkastes den fornødne Kontrol, er en given Sag, men jeg vil haabe, at denne Produktion kan ske under saadanne Former, at den ikke bliver monopoliseret, men at Mejerierne i Almindelighed faar Adgang til at drive den. Jeg tænker ikke her særlig paa Indblanding af Vand, men paa Indblanding af andre Mejeriprodukter. Jeg vil naturligvis ikke lade haant om de Kalorieberegninger, der foreligger fra videnskabelig Side, men Smør er dog foruden et Næringsmiddel ogsaa et Nydelsesmiddel, og det er ikke uden Betydning for den Nytt, Maven faar af det, at det fremtræder tiltalende for Øjet, og den tørre, sprøde Tilstand, Smørret for Tiden fremtræder i, gør det, synes mig, ikke særlig tiltalende. Jeg skulde derfor antage, at det ikke vilde blive forringet ved en Iblending af andre Mælkeprodukter, men selvfølgelig maatte Rationen saa forøges. Om det er muligt at rationere alene ved dette Kunstmør, skal jeg ikke kunne sige. Jeg ønskede blot at gøre disse Bemærkninger, for at man inden Sagens endelige Ordning kan underkaste dette Spørgsmaal de fornødne Overvejelser.

Den højtærede Indenrigsminister rettede i sin Fremsættelsestale en Appel til Mælkeproducenterne om Bistand ved Lovens Gennemførelse, idet han sagde, det var deres Ærespligt at medvirke til Lovens heldige Udførelse. Der er nu ellers efterhaanden lagt adskillige Byrder paa det danske Landbrug, baade Forbud og indskrænkende Bestemmelser, men til Trods herfor stiller jeg mig paa Indenrigsministerens Side og